

Wrijving geeft glans

Een heel andere herinnering dan vorige week, maar zeker ook een hele waardevolle.

Strijd kan en mag nooit het doel zijn. Ik zet het waar nodig wel in als middel om een hoger gelegen doel te bereiken! Dit wordt niet altijd begrepen en zeker niet altijd gewaardeerd.

Toch heb ik een paar hele grote fans hieraan overgehouden....

Eén daarvan is Marian.

Marian had al mijn voorgangers die het waagden om haar aan te spreken op houding en gedrag, doen besluiten om de strijd met haar te staken. Onbegonnen werk en de samenwerkingsrelaties verslechterden aanzienlijk, zowel met collega's als leidinggevenden. Het gevolg was dat Marian zichzelf al jaren buiten sloot en zorgde dat ze door iedereen werd genegeerd. En toch voelde dit voor niemand goed.

Toegegeven, ik moest wel héél ver gaan met deze strijd. Maar door toch te volharden en consequent te blijven, kon ze heel geleidelijk aan door een andere bril naar zaken kijken en ontpopte zich door de strijd heen een prachtig zelfreflecterend mens, die zo vreselijk blij en trots was op deze persoonlijke verandering.

Ze had haar bijdrage aan mijn afscheid niet beter kunnen uitbeelden.

Marian, je bent een prachtmens geworden en ik ben heel blij daar mijn steentje aan bijgedragen te mogen hebben, ondanks of misschien wel dankzij de strijd die dit ons samen heeft gekost!

Mijn herinneringen aan Marlé:

Het was een enerverende tijd, maar door jou heb ik heel veel geleerd.

Bedankt voor wie je bent, ik zal je nooit vergeten.

Groet, Marian